

Konvencija br.13 - O zabrani upotrebe olovnog belila u bojenju

OPŠTA SKUPŠTINA Međunarodne organizacije rada Lige naroda, Sazvana u Ženevi od Upravnog veća Međunarodne kancelarije rada i sastavši se 25. septembra 1921. godine, na svoje treće zasedanje, odlučila je usvojiti određene predloge koji se odnose na zabranu upotrebe olovnog belila u bojenju, pitanje koje je činilo šestu tačku dnevnog reda zasedanja, i odlučivši ovim predlozima dati oblik jednog projekta međunarodne konvencije, usvaja projekat sledeće konvencije, koju će ratifikovati članovi Međunarodne organizacije rada, skladno odredbama XIII. dela Versajskog ugovora i delova drugih ugovora o miru koji ovom odgovaraju:

Članak 1.

Svaka članica Međunarodne organizacije rada koja je ratifikovala ovu Konvenciju obavezuje se zabraniti, pod rezervom odstupanja predviđenih u članku 2., upotrebu olovnog belila, sulfata olova i svih proizvoda koji sadrže ove pigmente u radovima unutrašnjeg bojenja zgrada, izuzimajući železničke stanice i industrijske ustanove za koje je upotreba olovnog belila, sulfata olova i svih produkata koji sadrže ove pigmente oglašena kao potrebna od nadležnih vlasti posle savetovanja i poslodavaca i radnika.

Upotreba belih pigmenata koji sadrže najviše 2% olova, izraženog kao metalno olovo, ostaje pri svemu tome ovlašćena.

Članak 2.

Odredbe članka 1. neće se primenjivati ni na dekorativno slikarstvo ni na radove predenja i čišćenja slika.

Svaka će vlada odrediti graničnu liniju između raznih vrsta bojenja i propisaće upotrebu olovnog belila, sulfata olova i svih proizvoda koji sadrže bele pigmente s pogledom na ove radove, skladno odredbama članaka 5., 6. i 7. ove Konvencije.

Članak 3.

Zabranjeno je koristiti mladiće ispod osamnaest godina kao i žene u radovima industrijskih bojenja koji predviđaju upotrebu olovnog belila, olovnog sulfata i svih proizvoda koji sadrže ove pigmente.

Nadležne vlasti imaju prava, posle savetovanja i s organizacijama poslodavaca i radnika, dopustiti korišćenje učenika (šegrta) u bojenju radi svog profesionalnog razvoja, i na radove zabranjene u prethodnom članku.

Članak 4.

Zabrane predviđene u člancima 1. i 3. stupaće na snagu šest godina posle datuma zaključenja treće sednice Međunarodne skupštine rada.

Članak 5.

Svaka članica Međunarodne organizacije rada, ratificujući ovu Konvenciju, obavezuje se urediti, na osnovu niže izloženih načela, upotrebu olovnog belila, olovnog sulfata i svih proizvoda koji sadrže ove pigmente u poslovima za koje ova upotreba nije zabranjena.

I.

- a) olovno belilo, olovni sulfat ili proizvodi koji sadrže ove pigmente mogu biti upotrebljeni u radovima bojenja samo u obliku testa ili boje gotove za upotrebu;
- b) biće preduzete mere da se otkloni opasnost koju donosi primena boje u prahu;
- c) biće preduzete mere, kad god to bude bilo moguće, u cilju otklanjanja opasnosti od prašine koja bi bila izazvana glađenjem ili struganjem na suvo.

II.

- a) biće preduzete odredbe kako bi radnici koji boje mogli preduzeti svu brigu o potrebnoj čistoći za vreme rada i pri završetku rada;
- b) radno odelo radnici će biti dužni nositi za sve vreme trajanja rada;
- c) biće predviđene pogodne mere da bi se izbeglo da odelo ostavljeno za vreme rada ne bude umrljano materijalima upotrebljenim za bojenje.

III.

- a) slučajevi trovanja olovom i slučajevi za koje se pretpostavlja da su trovanja olovom, biće predmet izjave i naknadne lekarske verifikacije od strane lekara određenog od nadležne vlasti;
- b) nadležna vlast može tražiti lekarski pregled radnika kad to bude smatrana potrebnim.

IV.

Upute koje se odnose na specijalne higijenske mere koje se tiču njihove profesije biće podeljene radnicima koji boje.

Članak 6.

U cilju da osigura poštovanje uređenja predviđenog u prethodnim člancima, nadležna vlast preduzeće sve mere koje smatra potrebnim pošto se bude posavetovala sa zainteresovanim organizacijama poslodavaca i radnika.

Članak 7.

Statistike o trovanju radnika olovom biće ustanovljene:

- a) za oboljenja, posredstvom izjave i verifikacije svih slučajeva trovanja olovom;
- b) za smrtnost, prema metodi koju je odobrila službena statistička ustanova u svakoj zemlji.

Članak 8.

Službene ratifikacije ove Konvencije pod pogodbama predviđenim u XIII. delu Versajskog ugovora i u delovima drugih ugovora o miru koji ovom odgovaraju biće saopštene generalnom sekretaru Lige naroda, koji će ih registrovati.

Članak 9.

Ova će Konvencija stupiti na snagu čim generalni sekretar bude registrovao ratifikacije dva člana Međunarodne organizacije rada.

Ona će obavezivati samo članice čija je ratifikacija registrovana u Sekretarijatu.

Posle toga, ova Konvencija će stupiti na snagu za svakog člana na dan kad njegova ratifikacija bude registrovana u Sekretarijatu.

Članak 10.

Čim ratifikacije dve članice Međunarodne organizacije rada budu registrovane u Sekretarijatu, generalni sekretar Lige naroda obavestiće o tome sve članice Međunarodne organizacije rada. On će isto tako obavestiti o registraciji ratifikacija koje mu naknadno budu saopštene od svih ostalih članica Organizacije.

Članak 11.

Svaka članica koja ratificuje ovu Konvenciju obavezuje se primeniti odredbe članaka 1., 2., 3., 4., 5., 6. i 7. najkasnije 1. januara 1924. godine i preuzeti mere koje će učiniti stvarnim ove odredbe.

Članak 12.

Svaka članica Međunarodne organizacije rada koja ratificuje ovu Konvenciju obavezuje se da je primeni na svoje kolonije, posede i protektorate, skladno odredbama članka 421. Versajskog ugovora i članaka drugih ugovora o miru koji ovom odgovaraju.

Članak 13.

Svaka članica koja bi ratifikovala ovu Konvenciju može je otkazati po isteku razdoblja od deset godina, po danu prvobitnog stupanja na snagu Konvencije, jednim aktom saopštenim generalnom sekretaru Lige naroda, koji će on registrovati. Otkaz će imati pravni učinak godinu dana od registracije u Sekretarijatu.

Članak 14.

Upravni savet Međunarodne kancelarije rada biće dužan, bar jednom svakih deset godina, podneti Opštoj Skupštini izveštaj o primeni ove Konvencije, i odlučiti o potrebi stavljanja na dnevni red Skupštine pitanje revizije ili izmene rečene konvencije.

Članak 15.

Francuski i engleski tekst ove Konvencije su verodostojni.

